

Az utas kártalanítást követelhet a légitársaságtól az ugyanazon a járaton utazó másik utas által feladott poggyászban található tárgyainak elvesztése okán

A bizonyítás az érintett utast terheli

A Montreali Egyemény¹ előírja, hogy a légifuvarozó 1000 különleges lehívási jogra (Special Drawing Rights, a továbbiakban: SDR)² korlátozott kártérítést köteles fizetni utasonként a poggyászaik repülés során vagy olyan időszak alatt történő elvesztése esetében, amíg azok a fuvarozó ellenőrzése alatt álltak. A fuvarozó minden egyes ellenőrzött poggyászhoz poggyászazonosító címkét állít ki az utas részére.

Espada Sánchez, Oviedo Gonzáles és két kiskorú gyermekük 2008. augusztus 1-jén utazott az Iberia légitársaság járatán Barcelonából Párizsba. E négy személyből álló család poggyásza két bőröndben volt elhelyezve. Ezek elvesztek az út során, és nem is találták meg azokat. E tény okán a négy utas 4000 különleges lehívási jognak (azaz utasonként 1000 SDR-nek) megfelelő, 4400 euró összegű kártérítést követel az Iberiától.

Az e jogvitát megítélő spanyol bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a légifuvarozó kizárólag annak az utasnak köteles kártérítést fizetni, aki poggyászazonosító címkét kapott, vagy annak az utasnak is köteles kártérítést fizetni, aki más utas nevében feladott poggyász elvesztése címén követel kártérítést.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság megerősíti, hogy **az utas kártérítést követelhet a fuvarozótól a más utas által feladott poggyászban található tárgyainak elvesztése okán.** Következésképpen nemcsak a saját poggyászát egyénileg feladó utas érvényesíthet kártérítési igényt, hanem az is, akinek tárgyai az ugyanazon a járaton utazó, más utas által feladott poggyászban voltak.

Az érintett utasok kötelesek a nemzeti bíróság ellenőrzése mellett bizonyítani, hogy a más utas nevében feladott poggyász valóban tartalmazta az ugyanazon a járaton utazó másik utas tárgyait. E tekintetben a nemzeti bíróság figyelembe veheti azt a tényt, hogy ezen utasok ugyanazon család tagjai, együtt vásárolták jegyeiket, vagy hogy ugyanabban a pillanatban jelentkeztek be az utasfelvételnél.

A Bíróság hozzáteszi, hogy ezen értelmezést nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a légifuvarozó minden egyes ellenőrzött poggyászhoz poggyászazonosító címkét köteles kiállítani az utas részére. Ugyanis a Montreali Egyezmény a légifuvarozót csak azonosításra kötelezi, amelyből nem következhet, hogy a poggyász elvesztése esetében fennálló kártérítési jog kizárólag az egy vagy több poggyászt feladó utas javára szól.

Ezt a megállapítást alátámasztják a Montreali Egyezmény által követett célok is, amelyek a nemzetközi légi szállítás megrendelői érdekvédelmének a biztosítására, valamint az eredeti állapot helyreállításának elvén alapuló méltányos kártérítés nyújtására irányulnak.

¹ Az Európai Közösség által 1999. december 9-én aláírt és annak nevében a 2001. április 5-i 2001/539/EK tanácsi határozattal (HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 5. kötet, 491. o.) jóváhagyott, a nemzetközi légi szállítás egyes szabályainak egységesítéséről szóló, 1999. május 28-án Montrealban kötött egyezmény.

² Ezen 1000 SDR-t kitevő felső határt 2009. december 30-tól 1131 SDR-re emelték.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#).” ☎ (+32) 2 2964106